

ارائه روشی بر مبنای تلفیق مدل تحلیل پوششی داده‌ها و تصمیم‌گیری چند معیاره به منظور ارزیابی کارآیی و رتبه‌بندی سازمان‌ها: مطالعه موردی شرکت‌های صنایع فلزی پذیرفته شده در سازمان بورس اوراق بهادار تهران

صبا سلیمی، عباس شیخ ابومسعودی، سید امیرحسین میرقادره

دانشگاه صنعتی اصفهان، sabasalimi.1173@yahoo.com

دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد، a_sh_edu@yahoo.com

دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد، am_mail@yahoo.com

چکیده

یکی از مواردی که اندازه گیری آن برای سازمان‌ها از اهمیت فوق العاده ای برخوردار می باشد سنجش میزان کارایی سازمان است زیرا از طریق آن می توانند با شناخت وضعیت خود نسبت به فرآیندهای آینده تصمیم گیری نمایند و به ایجاد مزیت نسبی برای خود بپردازنند؛ در واقع می توان بیان کرد که یکی از عوامل موفقیت کشورهای پیشرفته، توجه به کارآمدی واحدهای اقتصادی می باشد. یکی از روش‌هایی که جهت ارزیابی کارایی برای واحدهای با چند ورودی و چند خروجی مورد استفاده قرار می‌گیرد، روش تحلیل پوششی داده‌ها می باشد. هدف این تحقیق ارزیابی کارایی صنایع فلزی در سال‌های ۹۳ تا ۹۵ با استفاده از مدل تحلیل پوششی داده‌ها و رتبه‌بندی این شرکت‌ها با استفاده از این مدل و مقایسه نتایج حاصل از آن با مدل‌های تصمیم گیری چند معیاره است. به منظور دستیابی به هدف پیش رو، با بررسی‌های جامع کتابخانه ای و ارزیابی نتایج مطالعه‌های گذشته، ورودی‌ها و خروجی‌های مدل تحلیل پوششی داده‌ها شناسایی شدند. سپس شرکت‌های کارا و ناکارا با استفاده از مدل تحلیل پوششی داده‌ها شناسایی و رتبه کارایی آن‌ها تعیین شد. در ادامه با استفاده از مدل‌های تصمیم گیری چند معیاره، شرکت‌ها رتبه‌بندی شدند و در پایان به منظور ارائه رتبه واحد از روش کپلند استفاده شد.

کلمات کلیدی: ارزیابی عملکرد، کارآیی، تحلیل پوششی داده‌ها، تصمیم گیری چند معیاره، رتبه‌بندی

- ۱ - مقدمه

ارزیابی صحیح شرکت‌ها در صنایع می تواند آینه تمام نمایی از وضعیت شرکت‌های مختلف نسبت به رقبای خود باشد و نقاط قوت و ضعف درونی و نیز نقاط فرصت و تهدید بیرونی شرکت‌ها را مشخص نماید. ارزیابی شرکت‌ها نقش بسیار مهمی را در صنعت ایفا می کند. معرفی شرکت‌های برتر صنعت، موقعیت آن‌ها را در یک محیط رقابتی بر اساس شاخص‌ها یا متغیرهای

مخالف مشخص می‌کند. این امر سبب می‌شود تا از یک طرف شرکت‌های ضعیف، فاصله خود را با برترین‌ها تشخیص داده و استراتژی مناسب برای رسیدن به آن‌ها را تدوین کنند و از طرف دیگر، شرکت‌های برتر با ادامه برنامه‌ها و استراتژی‌های مناسب برتری خود را مستحکم تر کنند. مجموع این موارد منجر به افزایش رقابت در بازار شده و در نهایت منجر به توسعه جامعه می‌شود (یحیی زاده، ۹۵).

با توجه به تشدید رقابت در صنایع، امروزه در تمام سازمان‌های فعال در صنعت بحث کارایی و بهره‌وری به صورت یک الزام مطرح شده است و شرکت‌های فعال در صنعت باید همواره به پایش عملکرد خود بپردازند (جعفر زاده و همکاران، ۱۳۸۳). در نوشه‌های اقتصادی، کارایی به عنوان معیاری کلی از عملکرد شناخته شده و به صورت نسبت ستانده به نهاده تعريف می‌شود (مهرگان، ۱۳۹۲). روش‌های متعددی برای ارزیابی و سنجش کارایی سازمان‌ها در طول سالیان متتمدی مورد استفاده قرار گرفته است. یکی از این روش‌ها که به وفور از آن استفاده شده و سهم بالایی در تحقیق‌های مختلف حوزه‌های علمی مرتبط با سنجش و کارایی دارد، روش تحلیل پوششی داده‌هاست (دانیالی زاده و کتابی، ۱۳۹۲).

دلایل انتخاب تحلیل پوششی داده‌ها به عنوان الگویی مناسب در اندازه گیری کارایی واحدها را می‌توان در توانایی منحصر به فرد این الگو در ارزیابی واقع بینانه، ارزیابی هم زمان مجموعه عوامل، عدم نیاز به وزن‌های از قبل تعیین شده، جبرانی بودن، ارزیابی با گرایش مرزی و تصویر کردن بهترین وضعیت عملکردی به جای وضعیت مطلوب عنوان کرد (فلاغ، ۱۳۸۹). تحلیل پوششی داده‌ها (DEA)^۱ مجموعه واحدهای تصمیم گیرنده را بر اساس مقدار کارایی آن‌ها به دو گروه کارا و ناکارا تقسیم می‌کند. یکی از مسائل مورد علاقه محققان در زمینه DEA رتبه‌بندی واحدهایی است که در گروه کارا قرار می‌گیرند و در این زمینه، تا به حال روش‌های متعددی ارائه شده است. یکی از این روش‌ها که به مدل A&P^۲ معروف است، در سال ۱۹۹۳ توسط اندرسون و پترسون پیشنهاد شد. با این روش، امتیاز واحدهای کارا می‌تواند بیشتر از یک شود و به این ترتیب، واحدهای کارا نیز مانند واحدهای غیر کارا می‌توانند رتبه‌بندی شوند (مهرگان، ۱۳۸۷). در کنار مدل‌های مرتبط با DEA، روش‌های دیگری نیز برای رتبه‌بندی ارائه شده است که از آن جمله می‌توان به مدل‌های فرایند تصمیم گیری چند معیاره (MCDM)^۳ اشاره کرد. در این مدل تصمیم گیری به جای استفاده از یک معیار سنجش، از چندین معیار سنجش استفاده می‌شود. هدف این تحقیق ارزیابی کارایی شرکت‌های گروه صنایع فلزی در سال‌های ۹۳ تا ۹۵ با استفاده از مدل تحلیل پوششی داده‌ها و رتبه‌بندی این شرکت‌ها با استفاده از این مدل و مقایسه نتایج حاصل از آن با مدل‌های تصمیم گیری چند معیاره و در نهایت ارائه رتبه واحد برای شرکت‌های گروه صنایع فلزی طی سال‌های ۱۳۹۳ – ۱۳۹۵ است.

۱-۲- مبانی نظری

عصر کنونی که محققان آن را فرامدرن نامیده اند، دارای ویژگی تغییر مداوم و پیچیدگی ساختارهای است. در چنین شرایطی، تنها مدیرانی می‌توانند با موفقیت عمل نمایند که اطلاعات مناسب، به روز و جامعی را از نحوه عملکرد سازمان خود داشته و تصمیمات درست و به موقعی را برای بهبود مداوم آن، متناسب با تغییرات موجود اتخاذ نمایند (صارمی و مالایی، ۱۳۸۲).

1. Data envelopment analysis
2. Anderson & Peterson
3. Multi-criteria decision making

توجه به کارایی برای کشورهای در حال توسعه بسیار حائز اهمیت می‌باشد. زیرا این کشورها با کمبود نهاده‌ها، عوامل تولید و تکنولوژی مواجه هستند. لذا استفاده کارا از منابع موجود برای این کشورها بسیار حیاتی است. به این منظور، لازم است مدیران از کارآیی سازمان خود اطلاع داشته باشند و علل کارآیی و ناکارآیی آن‌ها را بررسی کنند و با برنامه‌ریزی مناسب به اصلاح و هدایت واحدهای ناکارا بپردازنند. بدیهی است که با انجام این کار، می‌توان انتظار داشت که زیان‌های ناشی از عدم کارآیی به حداقل ممکن برسد (احمد پور، ۱۳۸۵).

در پی تعالی و تکامل دانش بشر در علم اقتصاد، مفهوم کارایی توسعه یافته و در دو دهه اخیر، اندازه گیری آن نیز بر مبنای تئوری‌های مختلف امکان پذیر و عملی شده است. در اقتصاد، کارایی به معنی تولید حداکثر ستانده ممکن با استفاده از میزان معینی نهاده می‌باشد. عملیات کارآ، عملیاتی است که با استفاده از روش‌های بهینه، حداکثر بازده (ستاده) را با مصرف حداقل منابع (نهاده) تأمین کند (مهرگان، ۱۳۸۵).

۱-۱-۲ تحلیل پوششی داده‌ها

از جمله روش‌های محاسبه کارایی می‌توان به روش‌های سنتی و علمی اشاره کرد که روش‌های علمی خود به دو شاخه پارامتری و غیر پارامتری تقسیم می‌شوند. رویکرد پارامتریک از روش‌های آماری استفاده می‌نماید که بیشتر در تجزیه و تحلیل مسائل اقتصادی کاربرد دارد. از فرضیات مهم این رویکرد می‌توان به مشخص بودن نوع رابطه بین داده‌ها و ستانده‌ها اشاره کرد (شیخ ابوالمسعودی، عباس، ۱۳۹۶). با پیشرفت تکنولوژی، روش‌های پارامتری در برخورد با مسایل موفق عمل نکرد. روش‌های ناپارامتریک عموماً عملکرد یک بنگاه یا واحد تصمیم‌گیری را با بهترین عملکرد بالفعل بنگاه‌های داخل آن صنعت بررسی می‌کند. تا قبل از سال ۱۹۷۸ تحقیقات زیادی برای محاسبه کارآیی واحدهای تصمیم‌گیرنده (DMU^۱) یک سیستم صورت گرفته بود. عمدۀ تحقیقات تا قبل از این سال، شکل‌گیری روش‌های پارامتریک را در پی داشت. این روش‌ها، اگر چه برای برخی حالت‌های خاص خوب بودند، ولی وجود برخی اشکالات، استفاده از آن‌ها را در حالت کلی غیر ممکن می‌ساخت.

فارل یکی از محققانی بود که تلاش کرد تا با معرفی یکتابع تولید بر این مشکلات غالب آید ولی نتوانست روش خود را برای حالت چند خروجی تعمیم دهد. تحلیل پوششی داده‌ها توسعه ایده فارل (۱۹۵۷) در ارتباط با محاسبه کارآیی از طریق تابع تولید می‌باشد. روش تحلیل پوششی داده‌ها با استفاده از حل برنامه ریزی خطی، منحنی مرز کارا را تعیین کرده و در واقع یک روش برنامه ریزی ریاضی برای ارزیابی کارایی واحدهای تصمیم‌گیرنده محسوب می‌شود (خداداد کاشی و همکاران، ۹۳).

۲۰ سال پس از کار بر جسته فارل؛ چارنز، کوپر و رودز (Cooper 1978, Rhodes & Charnes) بر پایه کارهای قبلی، روشی خلاقانه را ابداع کردند که و به مدل CCR که از حروف اول اسمی این سه تشکیل می‌شود، معروف گردید. این مدل پایه و اساس شاخه‌های جدید در تحقیق در عملیات به نام تحلیل پوششی داده‌ها گردید. طبق مدل CCR، کارایی حاصل مجموع وزن دار خروجی‌ها به مجموع وزن دار ورودی‌هاست. محاسبه این نسبت برای هر واحد از سازمان که دارای m ورودی و n خروجی است از رابطه شماره ۱ به دست می‌آید. (مهرگان، ۱۳۸۳)

پازدهمین کنفرانس ملی تحلیل پوششی داده‌ها

۱۳۹۸ شهريور ۲۶ شيراز

PEA

انجمن ایرانی تحلیل بوششی داده ها

$$\text{Max } Z_0 = \frac{\sum_{r=1}^s u_r y_{r0}}{\sum_{i=1}^m v_i x_{i0}}$$

st: برای هر واحد $(j=1,2,\dots,n)$

ابطه (۱): مدل اولیه CCR

$$\frac{\sum_{r=1}^s u_r y_{rj}}{\sum_{i=1}^m v_i x_{ij}} \leq 1$$

$$u_r, v_i \geq 0$$

(۱۳۸۳، مهر گان)

$u_{r\equiv}$

وزن داده شده به خروجی ۱۰۰ ام (قیمت خروجی ۱۰۰ ام)

V_i=

وزن داده شده به ورودی ۱ام (هزینه ورودی ۱ام)

$X_{ij} \equiv$

($i=1,2,\dots,m$) ام پایی واحد j ام مینیماز ورودی

$V_{ri} =$

($r=1,2,\dots,s$) ام باشد، j ام

کارآیی افزایش ممیزی پاید. ورودی : عاملی است که با افزایش آن و حفظ تمام عوامل دیگر کاهش یافته و با کاهش آن و حفظ تمام عوامل دیگر

خروجی : عاملی است که با افزایش آن و حفظ تمام عوامل دیگر ، کارآبی افزایش یافته و با کاهش آن و حفظ تمام عوامل دیگر کارآبی کاهش می پابد .

تحلیل پوششی داده‌ها (DEA) هر سازمان را بعنوان یک واحد تصمیم‌گیرنده (DMU)، بر اساس فرآیند تبدیل ورودی به خروجی و در مقایسه با سایر واحدها مورد ارزیابی قرار داده و میزان کارایی آن را تعیین می‌نماید.

یک DMU نهادی است که ورودی را به خروجی‌ها تبدیل می‌کند. DMU‌ها واحدهایی اند که نوع یکسانی از وظایف را انجام داده و اهداف و آرمان‌های یکسان دارند. DMU‌هایی که در DEA به کار گرفته می‌شوند، معمولاً باید همگن بوده و ورودی‌ها و خروجی‌های یکسان و هم نوع داشته باشند.

برای افزایش کارایی، یا ورودی را ثابت و خروجی را حداکثر می کنیم و یا خروجی را ثابت و ورودی را حداقل می کنیم. برای اساس، مدل های تحلیل پوششی داده ها را ورودی محور یا خروجی محور می نامیم. هرگاه بازده به مقیاس ثابت نباشد، مدل CCR توانایی محاسبه کارایی و بهره وری را ندارد. به همین علت بنکر، چارنز و کوپر (۱۹۸۴) برای رفع این مشکل، مدل BCC را که در آن بازده نسبت به مقیاس ممکن است متغیر باشد، مطرح کردند.

• مدل BCC

در سال ۱۹۸۴ بنکر^{۱۵}، چارنز و کوپر با تغییر در مدل CCR مدل جدیدی را عرضه کردند که با توجه به حروف اول نام آن‌ها به مدل BCC شهرت یافت. مدل BCC مدلی از انواع مدل‌های تحلیل پوششی داده‌ها است که در ارزیابی کارآیی نسبی واحدها با بازده متغیر نسبت به مقیاس می‌پردازد. بازده به مقیاس متغیر یعنی هر مضربی از ورودی‌ها، می‌تواند همان مضرب از خروجی‌ها یا کمتر از آن و یا بیشتر از آن را، در خروجی‌ها تولید کند. مدل BCC برای ارزیابی کارآیی واحد تحت بررسی (صفر) به صورت زیر می‌باشد:

$$\text{Max } Z_0 = \sum_{r=1}^s u_r y_{r0} + \omega \quad \text{رابطه (۲): مدل اولیه (مضربی) BCC ورودی محور}$$

st:

$$\sum_{i=1}^m v_i x_{i0} = 1$$

$$\sum_{r=1}^s u_r y_{rj} - \sum_{i=1}^m v_i x_{ij} + \omega \leq 0 \quad (j=1, 2, \dots, n)$$

$$u_r, v_i \geq 0 \quad \omega \text{ آزاد در علامت} \quad (1383)$$

همان‌طور که ملاحظه می‌شود تفاوت این مدل با مدل CCR در وجود متغیر آزاد در علامت ω می‌باشد. در مدل BCC علامت متغیر ω بازده به مقیاس را برای هر واحد می‌تواند مشخص کند.

اما برای تبدیل مدل کسری BCC به یک مدل برنامه‌ریزی خطی می‌توان از روش دیگری نیز استفاده کرد. در این روش با اعمال متغیر آزاد در علامت ω به ورودی‌ها؛ مدل برنامه‌ریزی کسری BCC به مدل برنامه‌ریزی خطی تبدیل می‌شود که بیانگر مدل مضربی BCC خروجی محور است.

مزیت روش تحلیل پوششی داده‌ها ناپارامتریک بودن آن است. در واقع در روش‌های ناپارامتریک، هیچ فرم ثابت پیش فرض برای تابع تولید در نظر نمی‌گیریم و تابع تولید با استفاده از خروجی‌ها و ورودی‌های واحدهای تولید و به وسیله خود واحدها تعیین می‌شود. در این روش به جای استفاده از روش‌های آماری از روش‌های برنامه‌ریزی ریاضی استفاده شده است و به جای تابع تولید به مرز تولید توجه می‌شود. مدل DEA از روش‌های تابع تولید مرزی به منظور رسیدن به شاخصی برای اندازه گیری کارایی واحدها استفاده می‌کند. اگر چه مدل‌های DEA روز به روز گسترش یافته و جنبه تخصصی پیدا کرده اما مبنای همه آن‌ها تعدادی مدل اصلی است که توسط بنیان‌گذاران این روش طراحی و تبیین گردیده که از جمله می‌توان به مدل‌های DMU, CCR, SBM BC, DEA و... اشاره نمود. DEA به طور موقتی آمیزی مجموعه DMU‌ها را به دو گروه تقسیم می‌کند: کارا و ناکارا. DMU‌های کارا در گروه کارا قرار می‌گیرند و معمولاً تعداد آن‌ها بیش از یک می‌باشد، دارای نمره کارآیی یکسانی هستند. به هر حال، این امکان وجود ندارد که ادعا کنیم عملکرد آن‌ها در واقع یکسان است و در نتیجه،

مسئله رتبه‌بندی DMU های کارا مطرح گردید. در این راستا، مدل‌های متفاوتی ارائه شده است. یکی از آن‌ها که در این مطالعه مورد استفاده قرار گرفته، روش A&P است که در سال ۱۹۹۳ توسط اندرسون و پترسون پیشنهاد گردید. مراحل اجرای این روش به صورت زیر می‌باشد

گام ۱: مدل BCC یا CCR برای واحدهای تحت بررسی حل می‌شود تا واحدهای کارا و غیر کارا مشخص شوند

گام ۲. کمترین مقدار θ ، برای $j = 1, 2, \dots, n$ و $j \neq k$ تحت محدودیت‌های زیر

رابطه^(۳) : مدل اولیه ابرکارایی

$$\begin{aligned} \sum_{j=1, j \neq k}^n \lambda_j x_j &\leq \theta x_k \\ \sum_{j=1, j \neq k}^n \lambda_j x_j &\leq y_k \end{aligned} \quad (\text{قاسمی، ۱۳۸۸})$$

برای واحدهای کارایی به دست آمده از مرحله قبل (واحدهایی که امتیاز آن‌ها در قدم اول معادل یک شده است) حل می‌شود. در صورتی که در گام یک از مدل BCC استفاده شود در گام ۲ به مدل CCR قید $\sum_{j=1}^n \lambda_j = 1$ نیز اضافه خواهد شد. مقدار کارایی به دست آمده از این مدل برای بعضی از واحدها ممکن است بیشتر از یک شود، به همین دلیل گاهی این مدل را مدل ابر کارایی می‌نامند (معظمی گودرزی و همکاران، ۱۳۹۳).

۲-۱-۲ تصمیم‌گیری چند معیاره

روش‌های تصمیم‌گیری چند معیاره به دنبال ارزیابی یک مجموعه از گزینه‌ها با توجه به مجموعه ای از معیارهای است. در اکثر موارد، تصمیم‌گیری‌ها وقتی مطلوب است که بر اساس چندین معیار یا شاخص باشد. در روش‌های تصمیم‌گیری چند معیاره به جای استفاده از یک معیار از چند معیار سنجش استفاده می‌شود (اصغر پور، ۱۳۸۵). تصمیم‌گیری چند معیاره به عنوان یک علم دارای مفاهیم، رویکردها و مدل‌های خاص خود است و به تصمیم‌گیرنده در شناسایی، توصیف و ارزیابی گزینه‌ها کمک می‌کند. این نوع تصمیم‌گیری در بسیاری از مسائل دنیای واقعی نقشی حیاتی را بر عهده دارد. از انواع مدل‌های آن می‌توان به مدل‌های تاپسیس و روش جمع موزون ساده (SAW) اشاره کرد که در زیر به توضیح آن‌ها می‌پردازیم. (آذر و رجب زاده، ۱۳۸۹)

• تکنیک TOPSIS

تکنیک TOPSIS یا روش‌های ترجیح بر اساس مشابهت به راه حل ایده آل، که نخستین بار به وسیله هوانگ و یون (۱۹۸۱) معرفی شد، یکی از روش‌های تصمیم‌گیری چند معیاره است. این فن را می‌توان برای رتبه‌بندی و مقایسه گزینه‌های مختلف و انتخاب بهترین گزینه و تعیین فواصل بین گزینه‌ها و گروه بندی آن‌ها به کار گرفت. از جمله مزیت‌های این روش آن است که معیارها یا شاخص‌های به کار گرفته شده برای مقایسه می‌توانند واحدهای سنجش متفاوتی داشته و طبیعت منفی و مثبت داشته باشند. به عبارت دیگر می‌توان از شاخص‌های منفی و مثبت به شکل ترکیبی در این تکنیک استفاده نمود.

یازدهمین کنفرانس ملی تحلیل پوششی داده‌ها

۶ و ۷ شهریور ۱۳۹۸ شیراز

DEA

انجمن ایرانی تحلیل پوششی داده‌ها

بر اساس این روش، بهترین گزینه یا راه حل، نزدیک ترین راه حل به راه حل یا گزینه ایده آل و دورترین از راه حل غیرایده آل است. راه حل ایده آل، راه حلی است که بیشترین سود و کمترین هزینه را داشته باشد و به طور خلاصه، از مجموع مقادیر حداکثر هر یک از معیارها حاصل شود. حل مسئله با این روش، مستلزم طی شش گام ذیل است: (مؤمنی، ۱۳۸۵، ص. ۷۵).

۱. کمی کردن و بی مقیاس سازی ماتریس تصمیم شامل m گزینه و n معیار (N): برای بی مقیاس سازی، بی مقیاس سازی نرمال به کار گرفته می شود.

۲. به دست آوردن ماتریس بی مقیاس موزون (V): ماتریس بی مقیاس شده (N) در ماتریس قطری وزن ها (W_{nxn}) ضرب می شود، یعنی: $V = N \times W_{nxn}$

۳. تعیین راه حل ایده آل مثبت (v_j^+) و راه حل ایده آل منفی (v_j^-):

۴. به دست آوردن میزان فاصله ای هر گزینه تا ایده آل های مثبت و منفی:

فاصله اقلیدسی هر گزینه تا ایده آل مثبت

$$d_i^+ = \sqrt{\sum_{j=1}^n (v_{ij} - (v_j^+))^2} \quad j=1,2,\dots,m$$

فاصله اقلیدسی هر گزینه تا ایده آل منفی

$$d_i^- = \sqrt{\sum_{j=1}^n (v_{ij} - (v_j^-))^2} \quad j=1,2,\dots,m$$

۵. تعیین نزدیکی نسبی (CL^*) یک گزینه به راه حل ایده آل

$$CL_i^* = \frac{d_i^-}{(d_i^-) + (d_i^+)}$$

۶. رتبه‌بندی گزینه‌ها: هر گزینه ای که CL^* آن بزرگتر باشد، بهتر است (Sheng, Hshiung, ۲۰۰۲)

• روش جمع موزون ساده (SAW)

در این روش پس از تعیین ضریب اهمیت شاخص‌ها، ضریب اهمیت هریک از گزینه‌ها به دست می‌آید و گزینه بهینه، گزینه دارای بیشترین ضریب اهمیت است. چنانچه بردار W (وزن اهمیت شاخص‌ها) مفروض و مناسب ترین گزینه A^* باشد، در این صورت A^* به صورت زیر به دست می‌آید. (آذر و رجب زاده، ۱۳۸۹)

$$A^* = \left\{ A_i \left| \max \frac{\sum_{j=1}^n w_j r_j}{\sum_{j=1}^n w_j} \right. \right\}$$

• روش کپلند

چنانچه از چندین روش برای مسائل تصمیم‌گیری استفاده شود، با استفاده از روش کپلند می‌توان نتایج را ترکیب کرد. در این روش، تعداد بردتها و باختها برای هر گزینه مشخص می‌شود. منظور از بردتها تعداد دفعاتی است که یک گزینه نسبت به سایر گزینه‌ها در اکثر روش‌ها رتبه بهتری دارد و منظور از باخت برای هر گزینه تعداد دفعاتی است که گزینه مورد نظر در مقایسه با سایر گزینه‌ها در روش‌های مختلف رتبه کمتر یا مساوی با سایر گزینه‌ها دارد (مؤمنی، ۱۳۹۱). سپس تعداد باختها از تعداد پیروزی‌ها کسر شده و عدد حاصل، امتیاز آن گزینه لحاظ می‌شود. نامزدی که بیشترین امتیاز را کسب کند، برنده انتخابات خواهد بود. هر چه تعداد بردتها منهای باختها بیشتر باشد، رتبه بالاتر می‌شود.

۲-۲ پیشینه پژوهش

موضوع ارزیابی عملکرد از مباحث گسترده‌ای است که دامنه وسیعی از رشته‌ها و صاحب نظران بر آن اثرگذار بوده اند و گزارش‌ها و مقالات جدیدی درباره آن نوشته شده است درباره ارزیابی کارایی و به کارگیری روش DEA نیز مطالعات فراوانی انجام گرفته است که در ادامه به برخی از آن‌ها اشاره می‌شود.

شکراله خواجهی و همکاران (۱۳۹۰) در پژوهشی به برسی "تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها به عنوان مکملی برای تحلیل سنتی نسبت‌های مالی" پرداختند. در این تحقیق صورت‌های مالی ۲۶۷ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران برای سال مالی ۱۳۸۸ مورد تجزیه و تحلیل قرار داد شد. نسبت‌ها و داده‌های مالی، ۴ ورودی و ۷ خروجی مدل پوششی BCC ورودی محور تکیک مذکور را تشکیل دادند. اجرای مدل مذکور نشان داد که در میان ۲۶۷ شرکت موردنبررسی ۳۲ شرکت دارای کارآیی نسبی و ۲۳۵ شرکت ناکارآ هستند

فرقان نیا و شاکر محمود کیانی (۱۳۹۳) در پژوهشی به برسی سنجش کارآیی مالی ۷۲ شرکت دارویی پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران در بازه زمانی ۱۳۸۹-۱۳۹۱، با استفاده از مدل‌های ایر کارآی تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها و برسی رابطه آن با نسبت‌های مالی پرداختند. میانگین امتیاز کارآیی شرکت‌های دارویی در بازه زمانی مذکور به ترتیب ۰/۷۷، ۰/۸۵ و ۰/۶۹ بوده و شرکت فراورده‌های تزریقی ایران و زهراوی به عنوان کارآترین واحدها محسوب شدند. نتایج نشان داد ، بین کارآیی حاصل از DEA و نسبت‌های فعالیت و ابعاد آن شامل نسبت گردش مجموع دارایی‌ها، نسبت گردش موجودی کالا و نسبت حساب‌های دریافتی ، رابطه مثبت و معناداری وجود دارد.

روش‌های تصمیم‌گیری چند معیاره نیز برای حل مسئله ارزیابی عملکرد به کار گرفته شده است که در این زمینه می‌توان به تحقیقات انیسه و همکاران اشاره کرد که مدلی بر مبنای روش بردا برای ارزیابی عملکرد کارکنان ترسیم کردند (انیسه و همکاران، ۱۳۸۶)

حسین زاده لطفی و دیگران در سال ۱۳۹۰ روشی مبنی بر تاپسیس و واحدهای تصمیم‌گیری مجازی ارائه کردند و از اختلاف بین فاصله مرکز ثقل همه واحدهای تصمیم‌گیری کارا نسبت به نقطه ایده آل و نقطه ضد ایده آل، از حذف تک به تک

واحدهای تصمیم‌گیری استفاده کردند. از مزایای این روش می‌توان به این مساله اشاره نمود که همواره شدنی است و محاسبات آن نیز ساده می‌باشد.

معظمی گودرزی و همکاران (۱۳۹۳) در تحقیقی با عنوان کاربرد تحلیل پوششی داده‌ها در ارزیابی کارایی نسبی و رتبه‌بندی بانک رفاه استان لرستان و مقایسه نتایج آن با روش TOPSIS، به بررسی کارایی شعب بانک رفاه پرداختند. در این تحقیق، از مدل BCC با ماهیت ورودی و با فرم پوششی استفاده شد. نتایج تحقیق نشان داد که با توجه به اطلاعات به دست آمده در سال ۱۳۸۹، از بین ۱۷ شعبه بانک رفاه استان لرستان تعداد ۱۱ شعبه کارا (۶۵ درصد شعب) و ۶ شعبه ناکارآمد تشخیص داده شد که رتبه‌بندی شعب ناکارا با توجه به اندازه کارایی آنان صورت پذیرفت و برای رتبه‌بندی شعب کارا از مدل A&P استفاده شد. در نهایت، به منظور بررسی درستی نتایج به دست آمده از روش TOPSIS نیز اقدام به رتبه‌بندی واحدها شد.

پیشینه تحقیق یادشده نشان می‌دهد روش‌های تحلیل پوششی داده‌ها و تصمیم‌گیری چند معیاره به عنوان ابزارهای ارزیابی عملکرد مورد توجه محققان بوده است و هدف این پژوهش نیز، سعی در کاربردی تر کردن این روش‌ها از طریق ترکیب آن‌ها با یکدیگر جهت ارزیابی عملکرد سازمان‌ها است.

۳- روش‌شناسی پژوهش

نوع تحقیق از نظر هدف، کاربردی است و از نظر نحوه گردآوری داده‌ها توصیفی است. برای جمع آوری اطلاعات پژوهش، مطالعات کتابخانه‌ای و میدانی انجام گرفت که ابزارهای مطالعات میدانی، شامل مشاهده، مصاحبه و پرسشنامه بوده است. جامعه آماری این پژوهش شامل شرکت‌های برتر صنایع فلزی که در سال‌های ۹۳ تا ۹۵ در بورس اوراق بهادار تهران پذیرفته شده‌اند می‌باشد که به دلیل در دسترس نبودن اطلاعات تعدادی از شرکت‌ها، در نهایت تعداد ۲۰ شرکت به عنوان نمونه مورد بررسی انتخاب شدند.

گام اول: شناسایی داده‌ها: داده‌ها و اطلاعات مورد نیاز برای انجام این تحقیق شامل صورت‌های مالی شرکت‌ها و شاخص‌های استخراج شده از آن‌ها در دوره‌های مختلف از نرم افزار ره آورد نوین، تدبیر پردازش، سایت مدیریت پژوهش و نیز مراجعه به کتابخانه و مرکز اسناد بورس اوراق بهادار تهران گردآوری شده است.

گام دوم: شناسایی شاخص‌ها: اطلاعات مالی یکی از عوامل بسیار مهم در اغلب تصمیم‌گیری‌ها است. هر چه محیط تصمیم‌گیری پیچیده تر و عدم اطمینان نیز بیشتر باشد، بر دشواری‌های فرایند تصمیم‌گیری افزوده می‌شود و در این راستا، صورت‌های مالی برای کمک به استفاده کنندگان در شناسایی روابط کلیدی طراحی شده و سرمایه‌گذاران از این اطلاعات برای ارزیابی تصمیمات سرمایه‌گذاری و تعیین اولویت‌ها استفاده می‌کنند (مهرانی، ۱۳۸۳). نسبت‌های مالی ارتباط ریاضی و منطقی بین اقلام موجود در صورت‌های مالی ایجاد می‌کند که به منظور ارزیابی کیفی اطلاعات کمی، طبقه‌بندی و پیش‌بینی وضعیت آینده شرکت‌ها (وحدهای تصمیم‌گیرنده) از آن استفاده می‌شود. متغیرهای مستقل در این پژوهش نسبت‌های مالی در نظر گرفته شده است که در دو گروه خروجی و ورودی مورد استفاده قرار گرفته‌اند. شاخص‌های مورد استفاده برای ارزیابی

شرکت ها با توجه به تحقیقات گذشته شناسایی شده اند و سپس با استفاده از روش دلفی و نظرسنجی از خبرگان شاخص های برتر انتخاب شدند. این شاخص ها مطابق جدول ۱ هستند.

شرایطی که در انتخاب عوامل داده (وروودی) و ستانده (خروجی) باید در نظر گرفته شوند عبارت اند از:

- ۱- یک ارتباط مفهومی بین داده ها و ستانده ها برقرار باشد .
- ۲- یک ارتباط مقداری بین داده ها و ستانده ها در عمل استنباط شود .
- ۳- ارتباط بین داده ها و ستانده ها مستقیم باشد .
- ۴- داده ها و ستانده ها نا منفی باشند و هر DMU حداقل یک داده و ستاده مثبت داشته باشند.
- ۵- $\{(خروجی+وروودی)*2 \text{ یا } (\ Orood + خروجی) * 3 \geq \text{ تعداد DMU } \}$ (طlogue, جوشقانی، ۸۹)

جدول (۱) : متغیرهای تحقیق

نام متغیر	نماد	متغیر	روش محاسبه
نسبت بدھی	TLTA	وروودی	جمع کل دارایی ها / جمع کل بدھی ها (بدون حقوق صاحبان سهام)
نسبت بدھی به ارزش ویژه	TDE	وروودی	حقوق صاحبان سهام / جمع کل بدھی ها
بازده دارایی	ROA	خروجی	جمع دارایی ها / سود خالص بعد از کسر مالیات
بازده حقوق صاحبان سهام	ROE	خروجی	حقوق صاحبان سهام / سود خالص بعد از کسر مالیات
گردش دارایی های ثابت	CATA	خروجی	کل دارایی های ثابت خالص / جمع درآمدها (فروش)
گردش مجموع دارایی ها	NSTA	خروجی	جمع کل دارایی ها / جمع درآمدها (فروش)
حاشیه سود	PM	خروجی	فروش / سود خالص بعد از کسر مالیات

از آنجاکه مدل های الگوی DEA نمی توانند داده های منفی به خود بگیرند ؛ لذا به این منظور برای تعدیل اعداد منفی، کوچکترین عدد منفی هر یک از وروودی ها و خروجی ها را مشخص کرده و با اضافه کردن قرینه آن به اعداد مربوطه، مجموعه داده ها (متغیرها) را برای اجرای الگوی DEA.SOLVER توسط نرم افزار DEA.SOLVER آماده می شود .

گام سوم: تعیین بازه زمانی: دوره زمانی تحقیق نیز از سال ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۵ است.

در ادامه، شرکت های کارا و ناکارا با استفاده از مدل DEA شناسایی شدند و شرکت های کارا با استفاده از مدل AP رتبه بندی شدند و سپس با استفاده از روش های SAW و TOPSSIS شرکت ها رتبه بندی شدند و در پایان هم به منظور ارائه رتبه واحد از نتایج مدل های DEA و MCDM از روش کپلند استفاده شد.

• انتخاب مدل تحلیل پوششی داده‌ها

مدل بازده ثابت به مقیاس زمانی مناسب است که همه واحدها در مقیاس بهینه عمل کنند . در ارزیابی کارآیی واحدها ، هرگاه فضا و شرایط رقابت ناقص محدودیت‌هایی را در سرمایه‌گذاری تحمیل کند ؛ موجب عدم فعالیت واحد در مقیاس بهینه می‌گردد. نوع مدل DEA مورداستفاده در این پژوهش BCC ورودی محور با فرم پوششی می‌باشد. به این دلیل که تغییر در ورودی‌ها باعث تغییر در خروجی‌ها به همان نسبت نمی‌شود و شرکت‌های موردنبررسی ، بهینه عمل نمی‌کنند . بازده به مقیاس متغیر است؛ پس مدل BCC مدل مناسب‌تری می‌باشد. علت انتخاب این دیدگاه برای الگو این است که در این پژوهش مدیریت شرکت‌ها کنترل چندانی بر میزان خروجی(میزان سود) ندارند ولی می‌توانند ورودی خود را کاهش دهند و درنتیجه میزان کارآیی افزایش یابد. در این موارد میزان ورودی‌ها ، به عنوان متغیر تصمیم می‌باشد و بنابراین ، دیدگاه ورودی مورداستفاده قرار می‌گیرد . و در نهایت برای رتبه‌بندی واحدهای کارا از معیار اندرسون پیترسون استفاده شده است.

• انتخاب مدل‌هایی از تصمیم‌گیری چند معیاره

تصمیم‌گیری چند معیاره دارای تنوع تکنیکی بسیار گسترده ای هستند و این امر به هنگام کاربرد ممکن است سردرگمی تحلیلگر یا کاربر را باعث شود و عمدۀ ترین انتقاد بر روش‌های این نوع تصمیم‌گیری آن است که هنگام بکار گیری مدل‌های مختلف برای یک مسئله خاص ، این متدها جواب‌های مختلف و گوناگونی ارائه خواهند کرد. مدل‌های مورد استفاده در این پژوهش با بررسی مقالات گذشته و نظرسنجی از متخصصین انتخاب شده‌اند. توانایی حل مسائل دنیای واقعی ، توانایی مواجهه با مسائلی که داده‌های غیر کمی دارند، محدود بودن نتایج برای تصمیم‌گیرنده ، رتبه‌بندی کامل گزینه‌ها، توانایی بکار گیری در تصمیم‌گیری گروهی از مهم‌ترین شاخص‌ها در انتخاب مدل تصمیم‌گیری بودند. که از این بین مدل‌های تاپسیس و SAW انتخاب شدند. متد SAW از نظر سهولت استفاده ایده آل بوده اما در رتبه‌بندی و تعیین وزن معیارهای مسئله دارای ضعف است. متد TOPSIS از نظر قابلیت اعتماد نتایج ایده آل بوده اما به لحاظ تحلیل حساسیت مدل دارای ضعف است.(آذر و رجب زاده، ۱۳۸۹)

۴- یافته‌های پژوهش

با بررسی پژوهش‌ها و نظرات خبرگان ورودی‌ها و خروجی‌های مدل شناسایی شدند. به منظور تعیین کارایی نسبی شرکت‌ها در دوره زمانی مورد نظر از مدل BCC خروجی محور استفاده شد. DEA به طور موفقیت آمیزی مجموعه DMU ها را به DMU های کارا و DMU های ناکارا تقسیم می‌کند. DMU هایی که در گروه کارا قرار می‌گیرند و عموماً تعداد آن‌ها بیش از یک است، دارای نمره کارایی یکسانی هستند. به هر حال، این امکان وجود ندارد که ادعا کنیم عملکرد آن‌ها در واقع یکسان است پس به منظور رتبه‌بندی واحدهای کارا از مدل A&P استفاده شده است که خروجی مدل BCC و A&P در جدول ۴ آمده است.

جدول ۲- نتایج حاصل از اجرای BCC خروجی محور و مدل اندرسون و پترسون

واحد تصمیم گیری	1393	1394	1395		
	BCC	A&P	BCC	A&P	BCC
DMU 1	0.9831	1.6395	1	1	4.1279
DMU 2	1	0.8458	0.8249	0.8458	0.8249
DMU 3	1	2.0996	1	1	1.001
DMU 4	0.918	1.0273	0.9426	1.0273	1.0002
DMU 5	0.8813	0.9078	0.9107	0.9078	0.9107
DMU 6	0.9257	0.9593	0.8897	0.9593	0.8897
DMU 7	1	1.295	1.012	1	0.9907
DMU 8	1	1.309	1.0153	1	0.9631
DMU 9	0.7443	0.8084	0.6538	0.8084	0.6538
DMU 10	0.7595	0.8524	0.7831	0.8524	0.7831
DMU 11	1	1.0455	0.8889	0.8889	0.8564
DMU 12	0.8847	0.933	0.8942	0.933	0.8942
DMU 13	1	1.9045	1.1984	1	0.9714
DMU 14	0.9863	1.4915	1	1	1.7247
DMU 15	0.6913	0.9663	1	0.9663	1.0005
DMU 16	0.7343	0.9059	0.8964	0.9059	0.8964
DMU 17	0.6324	0.8658	0.8936	0.8658	0.8936
DMU 18	1	1.001	1	1.001	1.0003
DMU 19	0.7077	0.8611	0.8606	0.8611	0.8606
DMU 20	1	4.7162	1	2.5049	1.1352

نتایج حاصل از اجرای BCC خروجی محور نشان می‌دهد که شرکت‌های شماره ۲۰، ۱۸، ۳۰ در طی دوره زمانی تحقیق همواره کارا بوده‌اند و مناسب برای سرمایه‌گذاری تشخیص داده می‌شوند زیرا می‌توان گفت که احتمال درمانگی مالی این شرکت‌ها با توجه به روند مطلوب فعالیت آن‌ها بسیار کم است. شرکت‌های شماره ۱۷، ۱۴، ۱۵، ۱۵، ۱۵، ۱۴، ۱۰ روند صعودی در طول زمان داشته‌اند و باقی شرکت‌ها در طی دوره زمانی تحقیق روند نزولی داشته‌اند و در سال ۱۳۹۴ تعداد بیشتری از شرکت‌ها کارا بوده‌اند. علاوه بر این نتایج روش ابر کارایی حاکی از آن است که شرکت شماره ۲۰ در سال‌های ۹۳ و ۹۴ و شرکت شماره ۱ در سال ۹۵ بیشترین میزان کارایی را در در بین شرکت‌ها داشته‌اند. نکته‌ای که از جدول (۲) دریافت می‌شود این است که کارایی در اینجا نسبی می‌باشد. به عبارت دیگر، ارزیابی کارایی صنایع نسبت به صنایع و فعالیت‌های صنعتی موجود می‌باشد و ممکن است در صورتی که مجموعه واحدها و فعالیت‌های مورد بررسی چار تغییر شود، کارایی بخش‌های کارا نیز دست‌خوش تغییرات گردد. نتایج رتبه‌بندی شرکت‌ها با استفاده از مدل‌های MCDM و DEA در جدول شماره ۳ آمده است. به منظور رسیدن به نتیجه واحد از رتبه‌بندی شرکت‌ها که با روش‌های مختلف به دست آمده است، از روش کپلند استفاده شده است. جدول ۴، نتایج نهایی رتبه‌بندی شرکت‌ها را در طی دوره زمانی تحقیق نشان می‌دهد.

جدول ۳- نتایج رتبه‌بندی با استفاده از مدل‌های MCDM و DEA

1395			1394			1393			واحد تصمیم گیری
SAW	TOPSIS	DEA	SAW	TOPSIS	DEA	SAW	TOPSIS	DEA	
1	1	1	1	1	3	19	8	10	DMU 1
20	12	17	18	13	19	17	13	6	DMU 2
10	4	20	2	2	2	4	1	7	DMU 3
15	16	6	14	10	6	16	11	12	DMU 4
16	14	10	16	12	13	15	12	14	DMU 5
13	8	14	15	7	11	14	7	11	DMU 6
11	5	7	13	5	8	5	2	4	DMU 7
19	9	9	20	11	7	11	3	3	DMU 8
17	7	19	19	9	20	20	10	16	DMU 9
14	11	18	17	14	18	18	14	15	DMU 10
8	15	16	10	15	15	10	15	5	DMU 11
12	13	12	12	8	12	13	9	13	DMU 12
3	6	8	4	18	5	1	17	2	DMU 13
4	20	2	6	4	4	8	4	9	DMU 14
2	3	4	3	17	10	2	19	19	DMU 15
5	19	11	5	3	14	7	5	17	DMU 16
9	2	13	9	16	16	12	16	20	DMU 17
7	17	5	8	19	9	9	20	8	DMU 18
18	10	15	7	6	17	6	6	18	DMU 19
6	18	3	11	20	1	3	18	1	DMU 20

جدول ۴- رتبه‌بندی نهایی حاصل از مدل کپلند

واحد تصمیم‌گیری	1393	1394	1395
DMU 1	13	1	1
DMU 2	14	20	20
DMU 3	3	2	10
DMU 4	14	10	12
DMU 5	16	15	18
DMU 6	11	11	10
DMU 7	4	6	8
DMU 8	7	14	13
DMU 9	18	19	19
DMU 10	17	17	15
DMU 11	9	15	15
DMU 12	10	12	13
DMU 13	1	5	3
DMU 14	5	3	3
DMU 15	19	9	2
DMU 16	6	4	9
DMU 17	20	18	7
DMU 18	12	13	6
DMU 19	7	7	17
DMU 20	1	8	5

بررسی نتایج یکسان سازی رتبه‌بندی شرکت‌ها با استفاده از روش کپلند نشان می‌دهد که شرکت شماره ۱ به جز سال ۱۳۹۳ که دارای زیان بالایی بوده و عملکرد چندان مطلوبی نداشته است و این باعث تنزل رتبه این شرکت شده، در بقیه سال‌ها شرکت اول بوده است. نتایج رتبه‌بندی شرکت‌های شماره ۱۰ و ۱۱ تا حدودی ثبات داشته است. رتبه شرکت شماره ۱۵ روند نزولی داشته است و هر چه به سمت سال‌های آخر حرکت می‌کنیم رتبه بهتری کسب کرده است.

۵- نتیجه و بحث

موضوع ارزیابی عملکرد یکی از مباحث گسترده‌ای است که دامنه وسیعی از رشته‌ها و صاحب نظران بر آن اثرگذار بوده اند و گزارش‌ها و مقالات جدیدی درباره آن نوشته شده است. یکی از پارامترهای مهم در ارزیابی عملکرد، بحث کارایی است. برای سنجش کارایی روش‌های متعددی وجود دارد، در میان آن‌ها، روش تحلیل پوششی داده‌ها از مهم‌ترین روش‌هایی است که به دلیل اجتناب از شیوه‌های ذهنی و سلیقه‌ای و داشتن صحت بالا در نتیجه گیری، در دهه‌های اخیر جایگاه علمی ویژه‌ای داشته است؛ بنابراین، واحدهای تصمیم‌گیری این روش را برای ارزیابی کارایی به طور گسترده به کار می‌گیرند. روش تحلیل پوششی داده‌ها بر مبنای برنامه ریزی خطی است و امکان تحلیل عملکرد را بسیار گسترده‌تر از آنچه در مفهوم اولیه ارزیابی کارایی مقایسه‌ای ممکن است، پیشنهاد شود، عرضه کرده است. هدف این پژوهش نیز، سعی در کاربردی تر کردن این روش از طریق ترکیب آن با روش‌های MCDM جهت ارزیابی عملکرد سازمان‌ها است.

این مقاله در مقایسه با تحقیق‌های مشابه انجام شده در این حوزه برای انتخاب ورودی‌ها و خروجی‌های مدل تحلیل پوششی داده‌ها از روش بررسی پژوهش‌ها و نظرات خبرگان استفاده کرده است. در این تحقیق همانند تحقیق معظمی گودرزی و همکاران (۱۳۹۳) و عمرانی و همکاران (۱۳۹۳)، به منظور شناسایی شرکت‌های کارا و ناکارا از مدل DEA استفاده شد؛ سپس شرکت‌های کارا با استفاده از مدل AP رتبه‌بندی شدند. مطابق با تحقیق معظمی گودرزی و همکاران (۱۳۹۳) در گام بعد با استفاده از روش‌های MCDM، شرکت‌ها رتبه‌بندی شدند با این تفاوت که در تحقیق مذکور صرفاً از روش TOPSIS استفاده شده است در حالی که در تحقیق حاضر از روش SAW نیز استفاده شده است. در نهایت به منظور ارائه رتبه واحد از نتایج مدل‌های DEA و MCDM، از روش کپلند استفاده شد.

نتایج تحقیق نشان داد که نتایج رتبه‌بندی شرکت‌های شماره ۱۰ و ۱۵ تا حدودی ثبات داشته است. رتبه شرکت شماره ۱۵ روند نزولی داشته است و هر چه به سمت سال‌های آخر حرکت می‌کنیم رتبه بهتری کسب کرده است.

یکی از مهم‌ترین مزایای تحلیل پوششی داده‌ها این است که در این روش برای هر واحد تصمیم‌گیری ناکارآ یک مجموعه از واحدهای کارآ (واحد مجازی) مشخص می‌شود که می‌تواند به عنوان الگو برای بهبود عملکرد مورداستفاده آن‌ها قرار گیرد. واحد‌های تصمیم‌گیری تشکیل‌دهنده این ترکیب به عنوان گروه‌های الگو برای واحد تصمیم‌گیری ناکارآ مطرح هستند. همچنین این روش می‌تواند مقدار بهبود لازم را در هر یک از داده‌ها و ستاندهای واحد ناکارآ (با استفاده از وزن‌های داده‌شده به متغیرها) مشخص کند. به عنوان مثال هر چه گردش دارایی ثابت، گردش مجموع دارایی‌ها و حاشیه سود بیشتر باشد شرکت شناسی بیشتری برای طبقه‌بندی به عنوان واحد کارآ را دارد و هر چه نسبت بدھی، نسبت بدھی به ارزش ویژه بزرگ‌تر باشند، احتمال این که شرکت در قالب شرکت‌های ناکارآ قرار گیرد بیشتر خواهد بود؛ که میزان تغییرات لازم در مقادیر داده‌ها و ستاندها برای تبدیل واحد ناکارآ به کارآ با استفاده از وزن‌های داده‌شده به آن‌ها قابل اندازه‌گیری می‌باشد.

با توجه به نتایج این تحقیق، شرکت‌های ناکارآ می‌توانند با استفاده از واحد‌های مرجع اشاره شده مشکلات و ضعف مربوط به واحد خود را شناسایی کرده و به رفع این مشکلات بپردازند تا عملکرد خود را به مرز کارایی مورد نظر برسانند. شرکت‌های کارای شناسایی شده در تحقیق نیز نباید با توجه به نتایج این ارزیابی‌ها در حالت سکون قرار گیرند بلکه پیشنهاد می‌شود که با به کاگیری خلاقیت و نوآوری و استفاده بهینه از منابع خود بتوانند عملکرد بهتری کسب کنند و بتوانند خود را به رده‌های بالای کارایی رسانده و رتبه خود را بهبود بخشنند. نتایج تحقیق نشان می‌دهد که در زمینه کارایی، شرکت‌های شماره ۱۸، ۲۰، ۳۱ بر سایر شرکت‌های منتخب مزیت دارند؛ بنابراین سایر شرکت‌هایی که کارایی نسبی پایین تری دارند باید این شرکت‌ها را الگوی خود قرار دهند.

ذکر این نکته لازم است که عدم دسترسی به اطلاعات برخی شرکت‌های باعث شد تا این شرکت‌ها از جامعه مورد بررسی حذف شوند. همچنین نبود اطلاعات برخی شرکت‌ها باعث کوتاه‌تر شدن دوره زمانی تحقیق شده است. به دلیل اهمیت اطلاعات مالی و تأثیرگذار بودن نتایج پژوهش برای شرکت‌های سرمایه‌گذار در بورس از آوردن نام آن‌ها خودداری کردیم.

فهرست منابع

- آذر، ع. و رجب زاده، ع. ۱۳۸۵. تصمیم گیری کاربردی رویکرد MADM. تهران: انتشارات نگاه دانش
- اصغر پوره م، ج، ۱۳۸۵. تصمیم گیری های چند معیاره. تهران: انتشارات دانشگاه تهران، چاپ چهارم
- جعفرزاده، ع.، صفری، ح. و مهرگان، م. ۱۳۵۳. ارزیابی کارایی و بهره‌وری شب شرکت سهامی بیمه ایران بر اساس تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها و شاخص سالم کویت با در نظر گرفتن محدودیتهای وزنی، نشریه علمی پژوهشی مدیریت فرتا. دوره ۱۳، شماره ۴۱ مص ۱-۱۳۱
- خداداد کاشی، ف، احمدیان، م، ابوالحسنی، ا، زاغیان، م. ۱۳۹۳. تجزیه و تحلیل کارایی نسبی شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهاداره پژوهشنامه بازارگانی، دوره ۱۴، شماره ۷۳ مص ۵۵- ۷۶
- خواجهی، شکرالله؛غیوری،علی؛غفاری،محمدجواد.(۱۳۸۹)،تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها مکملی برای تحلیل سنتی نسبتهای مالی،بررسیهای حسابداری و حسابرسی،شماره ۶۰
- دانیانی ده حوضی، م. و کتابی، س، ۱۳۹۲. ارزیابی و سنجش کارایی شب بیمه با استفاده از روش تحلیل پوششی داده‌ها (مطالعه موردی: شب شرکت بیمه ایران در استان‌های جنوبی کشور). مدیریت بهره‌وری، دوره ۶، شماره ۲
- شیخ ابوسعودی، عباس(۱۳۹۶)، طراحی مدل‌های زنجیره ارزش در سیستم تولید چند مرحله‌ای برای دستیابی به استراتژی مدیریت سود اثربخش(بخش‌نگر-کل‌نگر): همراه با مطالعه موردی در صنایع نساجی، انتشارات جهاد دانشگاهی اصفهان
- عمرانی، م، قاری زاده بیرق، ر و کلیبری شفیعی، س. ۱۳۹۳. ارائه مدل ترکیبی برای ارزیابی عملکرد و رتبه‌بندی شرکت‌های بیمه ایران با استفاده از نظر خبرگان نشریه مدیریت منتی، دوره ۶. حرارة ؛ مص ۷۹۱- ۸۰۷ -
- فراق نیا، فاطمه. شاکرمحمدکیانی، فاطمه، (۱۳۹۳)، سنجش کارایی مالی شرکت‌های دارویی پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران با استفاده از مدل‌های ابر کارایی تکنیک DEA و بررسی رابطه آن با نسبتهای مالی، ششمین کنفرانس بین المللی تحلیل پوششی داده‌ها، لاهیجان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان.
- فلاخ، م. ۱۳۸۹. ارزیابی کارایی شب شرکت‌های بیمه با روش تحلیل پوششی داده‌ها تازه‌های جهان بیمه، دوره ۴، شماره ۱۱۵ و ۱۱۶ مه ۱۷-۲۰
- طلوع ، مهدی ، جوشقانی ، سمانه(۱۳۸۹)؛ مدل‌های تحصیل خروجی متمرکز و تخصیص ورودی مت مرکز در تحلیل پوششی داده‌ها، نشریه مدیریت صنعتی، تهران، ۲(۵): ۵۹
- معظمی گودرزی، م، جابر انصاری، م، معلم، أ وشكیا، م.، ۱۳۹۳، کاربرد تحلیل پوششی داده‌ها در ارزیابی کارایی نسبی و رتبه‌بندی شب بانک رفاه استان لرستان و مقایسه نتایج آن با روش TOPSIS. فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی (رشد و توسعه با بهار)، دوره ۱۴ شماره ۱، ص ۱۱۵-۱۱۱
- مهرگان، محمد رضا، (۱۳۸۵)، مدل‌های کمی در ارزیابی عملکرد سازمان‌ها، انتشارات مدیریت دانشگاه تهران، چاپ دوم
- مهرگان، نادر؛ گراوند، سهراب؛ صادقی، حسین؛ ملکشاھی، مجتبی(۱۳۸۷)، ارزیابی کارآیی انرژی در صنعت پتروشیمی، تهران، نشریه علمی پژوهشی سیاست گذاری اقتصادی، دوره ۵، شماره ۱۰
- یحیی زاده فر، محمود. عباسی، سیده ماریا، (۱۳۹۵)، ارزیابی کارایی مالی بانک پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار ایران با استفاده از تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها، کنفرانس بین المللی مهندسی صنایع و مدیریت، تهران، دبیرخانه دائمی کنفرانس.

- Banker, RD., Charnes, A and Cooper, W.W., 1984. Some models for estimating technical and scale inefficiencies in data envelopment analysis. *Management Science*, 30(9), pp. 1078-1092 32Khan, Shazida Jan Mohd. Samsudin, Shamzaeffa. Islam, Rabiul, (2017) "Efficiency of banks in Southeast Asia: Indonesia, Malaysia, Philippines and Thailand", *International Journal of Social Economics*, Vol. 44 Issue: 12, pp.2302-2312, <https://doi.org/10.1108/IJSE-01-2016-0020>
- Cummins, J.D. and Xie, X., 2016. Efficiency and productivity in the US property-liability insurance industry: ownership structure, product and distribution strategies. *Data envelopment analysis, international series in operations research & management science*, 238 (15), pp. 113-163
- Eling, M. and Luhnen, M., 2010. Efficiency in the international insurance industry: a cross-country comparison *Journal of Banking & Finance* 34 (7), pp. 241- 260. 34.
- Taylor, AD. and Pacelli, AM, 2008. *Mathanatics and politics: strategy, voting, power, and proof*. Springer Science & Business Media.